

METROPOLE, La, katholiek dagblad, waarvan het eerste nummer op 27 juni 1894 en het laatste op 30 juni 1974 verscheen.

Het blad werd in Antwerpen opgericht om de principes en de tradities van de conservatieve partij te verdedigen. Tot de eerste uitgevers behoorden vertegenwoordigers van de Franssprekende burgerij en edellieden, zoals graaf Louis de Bergeyck, graaf Oscar le Grelle, Philippe Moretus de Boechout. Het blad, dat L'Escaut verving, nam in 1906 La Presse over en gaf deze krant uit tot in 1909. In de Eerste Wereldoorlog verscheen La Métropole een tijdlang in Londen. Kort na de wapenstilstand in 1918 kon de krant weer in Antwerpen van de pers komen, waar de uit Verviers afkomstige Charles Decerf hoofdredacteur werd. In 1928 werd de Antwerpse advocaat Henri van Ostaijen afgevaardigd-beheerder. Bij de Duitse inval in 1940 staakte het blad zijn publikatie; na de bevrijding in 1944 verscheen het weer. Het Gentse dagblad Le Bien Public werd toen overgenomen. Op 29 december 1944 werd het gebouw van La Métropole door een Duitse vliegende bom vernield, waarbij zes slachtoffers vielen. Eén van hen was Henri van Ostaijen. Hij werd opgevolgd door Jules Velge. In 1951 overleed Charles Decerf. Sindsdien had baron Michel van der Straten Waillet de leiding. In 1965 sloot La Métropole een technisch akkoord met het liberale Antwerpse dagblad Le Matin, dat samen met het eveneens liberale Gentse La Flandre Libérale toebehoorde aan de Luikse industrieel graaf de Launoit, ook eigenaar van de neutrale Luikse La Meuse. De uitgeversmaatschappij Sobeledip S.A. verenigde nu La Métropole, Le Matin en La Flandre Libérale. Ze werd in oktober 1966 overgenomen door het Brusselse neutrale dagblad Le Soir. In 1970 had La Métropole, die zijn lezers bijna uitsluitend bij de burgerij vond en zich voorstelde als de krant van de zakenlui en de bedrijfsleiders, samen met Le Matin en La Flandre Libérale een oplage van 25.000 ex. Eind juni 1974 werden deze kranten alle drie opgeheven.

De geschiedenis van La Métropole is kenschetsend voor de houding en evolutie van de burgerij en zakenwereld in een grote Vlaamse stad. In de Eerste Wereldoorlog behoorde het conservatieve orgaan tot de Franstalige bladen die er door de Vlaamsgezinden van beschuldigd werden, de godsvrede in de Belgische gelederen te hebben geschonden door hun anti-Vlaamse uitlatingen en aanvallen.

La Métropole, die ook in de eerste Open Brief van de Frontbeweging (1917) aan de kaak gesteld wordt, propageerde de „idée nationale” en ging er later prat op de thesis van La Nation Belge terzake te hebben „gesuggereerd”. In de jaren 1920 kante La Métropole zich fel (met de pen van Decerf e.a.) tegen wat men separatisme achtte en pogingen om het land te verdelen. Na de Tweede Wereldoorlog verminderde de verspreiding en de invloed onder de druk van de gewijzigde omstandigheden in het meer en meer vernederlandste Vlaanderen, terwijl overigens heel de pers met moderniseringsmoeilijkheden te kampen kreeg. De zorgen deden de drie laatste Franstalige algemene nieuwsbladen in Vlaanderen steun zoeken bij elkaar en bij de sterke Brusselse Le Soir, maar ook deze steun - boven de verschillende levensbeschouwingen uit - kon geen redding brengen. Le Soir gaf de lezers de verzekering dat hij hen niet in de steek zou laten, maar niettemin, schreef Le Peuple op 30 mei 1974, „Quelque chose se sera définitivement arrêté pour les francophones de Flandre. Quelque chose qui hâtera sans doute leur inéluctable disparition...”.

LITERATUUR: *Histoire d'un journal. La Métropole (Anvers)*, in *De Pers* (oktober-november 1957); - Michel van der Straten - Waillet, directeur de La Métropole, in *De Pers* (januari-april 1960); - *La Métropole. Numéro spécial du 75e anniversaire* (25 juni 1969); - J. Gol, *Le monde de la presse en Belgique* (1970); - L. Wils, *Flamenpolitik en aktivisme* (1974); - M. Boey, *Vlaanderen aan de IJzer. Tragedie 14-18* (1974); - J.-L. Lhoest, *La presse malade*, in *Le Peuple* (30 mei 1974).

GASTON DURNEZ